

egyetértésben cselekedett. Endre László korábbi hatáskörének jó részét azonban Géczy András, a megye főjegyzője vette át.

A zsidókérdés tervbe vett, Pest megyei „megoldása” kellett hogy megelőzze a főváros majdnem 200 000 főnyi zsidó lakosságának gettósítását és deportálását. A megye zsidó közösségeinek gettósítását a 27409/1944. Kig. sz., Géczytól május 12-én kibocsátott rendelet írta elő. A 17 járás zsidó közösségeit a következő rend szerint vonták össze:

22.2. TÁBLÁZAT
PEST-PILIS-SOLT-KISKUN VÁRMEGYE
ZSIDÓSÁGÁNAK ÖSSZEVONÁSA

<i>Járas</i>	<i>Gyűjtő központ</i>
Abony	Abony
Alsódabas	Lajosmizse
Aszód	Rákosszaba
Buda-környék	Rádafok
Dunavecse	Kalocsa
Gödöllő	Gödöllő, Rákosszaba, illetve Rákoskeresztúr
Gyömrő	Nagykátá
Kalocsa	Kalocsa
Kiskőrös	Kiskőrös és Kecel
Kiskunfélegyháza	Kiskunmajsa
Kőzponti	Pestújhely, Pestszentimre, Rákosszentmihály, Sashalom, illetve Soroksár
Kunszentmiklós	Kiskőrös
Monor	Monor és Vecsés
Nagykátá	Nagykátá
Ráckeve	Csepel
Szentendre	Békásmegyér
Vác	Vác

A rendelet azt is előírta, hogy Budapest ipari peremvárosának, Csepelnek a zsidóit a környék zsidóival egyetemben Csepelen vonják össze. A vármegye nagyobb városaiban (pl. Budafokon, Cegléden, Kalocsán, Kiskunfélegyházán, Kiskunhalason, Kispesten, Nagykőrösön, Pestszent-erzsébeten, Pestszentlőrincen, Szentendrén, Újpesten és Vácott) élő zsidókat külön helyi gettókba kellett költöztetni.⁸² A kisebb települések zsidóit a legközelebbi városokba vonták össze, ez történt például Rákospalota zsidó lakosságával.⁸³ Mindenütt a zsidóknak kellett megtéríteniük a gettósítás költségeit. A vármegye területén élő zsidóság legnagyobb részét már azután deportálták, hogy Horthy elrendelte a deportálások leállítását.